

Acord din 11/04/1993

între Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 262 din 09/11/1993

Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unui acord pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezentul acord se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezentul acord se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui stat contractant, al subdiviziunilor sale politice sau autorităților locale sau al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe capitalul total sau pe elemente de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobile sau imobile, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezentul acord sunt:

a) În cazul României:

- (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
 - (ii) impozitul pe profiturile realizate de persoanele juridice;
 - (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
 - (iv) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole;
- (denumite în continuare impozit român).

b) În cazul Emiratelor Arabe Unite:

- (i) impozitul pe venit;
 - (ii) impozitul pe corporații;
- (denumite în continuare impozit al Emiratelor Arabe Unite).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricărui impozit, în esență identice sau similare, care sunt stabilite după data semnării acestui acord, în plus sau în locul impozitelor existente la care se face referire în paragraful 2. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale într-o perioadă de timp rezonabilă, după efectuarea unor astfel de modificări.

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenii un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Emiratele Arabe

Unite, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România exercită drepturi suverane în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acesteia;

c) termenul Emiratele Arabe Unite înseamnă Emiratele Arabe Unite și, folosit în sens geografic, înseamnă zona în care se află teritoriul sub suveranitatea sa, precum și marea sa teritorială, spațiul aerian, zona submarină asupra cărora Emiratele Arabe Unite exercită, în conformitate cu dreptul internațional, drepturi suverane care se referă la teritoriul său și insulele aflate sub jurisdicția sa;

d) termenul impozit înseamnă impozit român sau impozit al Emiratelor Arabe Unite, în funcție de context;

e) termenul persoană include o persoană fizică, o societate sau oricare altă asociere de persoane, legal constituită în fiecare dintre statele contractante;

f) termenul societate înseamnă oricare persoană juridică sau oricare altă entitate care este considerată ca o persoană juridică, în scopul impozitării;

g) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a unui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul național înseamnă:

(i) în cazul României, oricare persoană fizică având cetățenia României și toate persoanele juridice, societățile de persoane, asociațiile și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Emiratelor Arabe Unite, oricare persoană fizică având naționalitatea Emiratelor Arabe Unite în conformitate cu legislația Emiratelor Arabe Unite și oricare persoană juridică, societate de persoane sau altă persoană juridică având statutul în conformitate cu legislația Emiratelor Arabe Unite;

i) termenul trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care are sediul conducerii efective în unul dintre statele contractante, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai în locuri situate în celălalt stat contractant;

j) termenul autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat; și

(ii) în cazul Emiratelor Arabe Unite, ministrul finanțelor și industriei sau reprezentantul său autorizat;

k) termenul unitate administrativ-teritorială se folosește în relația cu România; și termenii subdiviziune politică și autoritate locală se folosesc în relația cu Emiratele Arabe Unite.

2. În ce privește aplicarea acestui acord de către unul dintre statele contractante, orice termen care nu este definit în acord va avea sensul ce i se atribuie de către legislația fiscală a celui stat, referitoare la impozitele care fac obiectul acordului, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentului acord, termenul rezident al unui stat contractant înseamnă:

a) în cazul României, oricare persoană care, potrivit legislației României, are domiciliul în România, precum și o societate care este înregistrată și are sediul conducerii efective în România;

b) în cazul Emiratelor Arabe Unite, oricare persoană care, potrivit legislației Emiratelor Arabe Unite, are domiciliul în Emiratele Arabe Unite, precum și o societate care este înregistrată și are sediul conducerii efective în Emiratele Arabe Unite.

2. În sensul paragrafului 1 sus-menționat, în cazul Emiratelor Arabe Unite, termenul rezident va include:

a) Guvernul Emiratelor Arabe Unite sau oricare subdiviziune politică și autoritate locală ale acestuia;

b) oricare instituție guvernamentală, stabilită prin lege, cum ar fi Banca Centrală, fonduri, societăți, autorități, fundații, agenții sau oricare alte entități similare, stabilite în Emiratele Arabe Unite;

c) oricare entitate interguvernamentală stabilită în Emiratele Arabe Unite, la care Emiratele Arabe Unite, împreună cu alte state, a subscris capital.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezident al ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

(i) aceasta va fi considerată rezident al statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de câte o locuință permanentă în ambele state contractante, va fi considerată rezident al statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

(ii) dacă statul, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat, sau dacă nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci va fi considerată rezident al statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

(iii) dacă persoana locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, este considerată rezident al statului al cărui național este;

(iv) dacă persoana este un național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

4. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezident al ambelor state contractante, atunci va fi considerată rezident al statului în care își are sediul conducerea efectivă.

ARTICOLUL 5 Sediul permanent

1. În sensul prezentului acord, termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri, în care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Termenul sediu permanent va include, respectiv:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, un puț de petrol sau de gaze, o carieră sau oricare alt loc de extracție a resurselor naturale;

g) o fermă sau plantație.

3. Termenul sediu permanent va cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de montaj sau de instalare sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 9 luni, în orice perioadă de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop în celălalt stat contractant, dar numai când activitățile de această natură, pentru același proiect sau un proiect conex, continuă pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 9 luni, în orice perioadă de 12 luni.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1-3, termenul sediu permanent nu va include:

- a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de mărfuri sau produse aparținând întreprinderii exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- d) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere;
- e) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul de a desfășura, pentru întreprindere, orice altă activitate cu caracter pregătitor sau auxiliar;
- f) vânzarea de produse sau mărfuri, aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare, după închiderea târgului sau expoziției menționate, cu condiția ca părțile interesate sau societățile să aducă la îndeplinire toate cerințele în fiecare dintre statele contractante.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, o persoană care desfășoară activitate într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 al acestui articol -, se consideră a avea un sediu permanent în primul stat menționat, dacă:

- a) are în primul stat menționat împuternicirea de a negocia și încheia contracte pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi; sau
- b) menține în primul stat un stoc de produse și mărfuri din care efectuează în mod regulat vânzări de produse sau mărfuri pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi; sau
- c) primește dispoziții în primul stat menționat, în exclusivitate sau aproape în exclusivitate pentru întreprinderea înseși sau pentru întreprindere și altă întreprindere care este controlată de aceasta sau are interese în a o controla.

6. Un broker, un agent comisionar sau alt agent cu statut independent, care desfășoară în mod obișnuit activitate ca intermediar într-o întreprindere a unui stat contractant și un eventual client din celălalt stat contractant, nu se va considera că are un sediu permanent în acel celălalt stat contractant, în cazul când asemenea activități nu implică primirea unor dispoziții în sensul paragrafului 5 de mai sus și cu condiția ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui asemenea agent sunt desfășurate în întregime sau aproape în întregime în numele acelei întreprinderi, acesta nu va fi considerat ca un agent cu statut independent în sensul prezentului paragraf.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care exercită activitate în acel celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venitul din proprietăți imobile

1. Venitul realizat de un rezident al unui stat contractant din bunuri imobile (inclusiv venitul din agricultură și exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Termenul bunuri imobile are sensul care este atribuit de legislația statului contractant în care bunurile în cauză sunt situate. Termenul va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobile, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, surselor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate bunuri imobile.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în oricare altă formă a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunuri imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunuri imobile utilizate la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7 Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitatea în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau analoge, în condiții identice sau analoge, tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte, aceste prevederi fiind aplicabile indiferent de restricțiile prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere din acest paragraf nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metodele de repartizare adoptate vor fi totuși ca rezultat în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent, pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive valabile și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8 Transporturi maritime și aeriene

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un atare port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi, precum și asupra dobânzilor aferente fondurilor legate de exploatarea aeronavelor.

4. Prin derogare de la prevederile art. 3 lit. g):

a) în sensul paragrafului 1 al prezentului articol, termenii întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă o întreprindere desemnată de Guvernul Emiratelor Arabe Unite sau de Guvernul României, în funcție de context.

b) autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba liste cu întreprinderile la care se face referire la lit. a).

ARTICOLUL 9 Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuilalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profilurile acestei întreprinderi și impuse în consecință,

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc, dacă este necesar.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant către o persoană rezidentă a celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% (trei la sută) din suma brută a dividendelor.

3. Prin derogare de la dispozițiile paragrafelor 1 și 2, dividendele plătite de o societate rezidentă, fie a unuia sau a celuilalt dintre statele contractante, nu vor fi impozabile dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este:

a) guvernul oricărui stat contractant sau oricare instituție guvernamentală sau entitate aparținând acestuia:

b) o societate care este rezidentă fie a unuia sau a celuilalt stat contractant, al cărei capital este deținut direct sau indirect în proporție de cel puțin 25% (douăzeci și cinci la sută) de guvernul sau de o instituție guvernamentală fie a unuia sau a celuilalt stat contractant.

4. Dispozițiile paragrafelor 2 și 3 nu privesc impozitarea societății pentru profiturile din care se plătesc dividendele, având în vedere și legislația referitoare la investițiile străine.

5. Termenul dividende folosit în prezentul articol indică veniturile provenind din acțiuni sau din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, cu excepția creditelor, participărilor la profituri, veniturilor din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de

impunere ca și veniturile din acțiuni, de către legislația statului în care este rezidentă societatea care distribuie dividendele.

6. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică când beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară, activitate în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo, iar deținerea pachetului de acțiuni, în virtutea căruia sunt plătite dividendele, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

7. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acest celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când participarea generatoare de dividende este legată efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin în conformitate cu legislația acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% (trei la sută) din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la dispozițiile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, dobânzile provenind din:

a) Emiratele Arabe Unite și plătite Guvernului României sau Băncii sale Naționale sau oricărei instituții financiare aparținând Guvernului vor fi scutite de impozit în Emiratele Arabe Unite;

b) România și plătite Guvernului Emiratelor Arabe Unite sau instituțiilor sale financiare vor fi scutite de impozit în România;

c) asemenea instituții al căror capital este deținut în întregime sau parțial de Guvernul Emiratelor Arabe Unite sau al României vor fi scutite de toate formele de impunere referitoare la dobânzi, fie într-unul sau în celălalt stat contractant.

4. În sensul dispozițiilor paragrafului 3, termenul Guvern:

a) în cazul Emiratelor Arabe Unite, înseamnă Guvernul Emiratelor Arabe Unite și va include:

(i) subdiviziunile politice, autoritățile locale, administrațiile locale și guvernele locale;

(ii) Banca Centrală a Emiratelor Arabe Unite, Autoritatea Investițiilor din Abu-Dhabi și alte instituții guvernamentale;

b) în cazul României, înseamnă Guvernul României și va include:

1) unitățile administrativ-teritoriale;

2) Banca Națională a României;

3) Banca Română pentru Dezvoltare - S.A.;

4) Banca Română pentru Agricultură;

5) Banca Română de Comerț Exterior - S.A.;

6) oricare alte instituții guvernamentale.

5. Termenul dobânzi, folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profituri și, în special, veniturile din efecte publice, din obligațiuni și titluri de creanță, inclusiv premiile și recompensele legate de aceste efecte, titluri sau obligațiuni.

Penalizările pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi, în sensul prezentului articol.

6. Dispozițiile paragrafului 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un

rezident al unui stat contractant, desfășoară activitatea în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau o persoană care efectuează servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică dispozițiile art. 7 sau 15, după caz.

7. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată efectiv creanța asupra căreia se plătesc dobânzile și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci dobânzile se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

8. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor depășește, indiferent de cauză, suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

9. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1 și 2 ale acestui articol, guvernul unui stat contractant va fi scutit de impozit în celălalt stat contractant în legătură cu orice formă de dobândă obținută de acel guvern și de instituțiile la care se referă paragraful 4, din celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant vor fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, asemenea redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% (trei la sută) din suma brută a redevențelor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, redevențele industriale vor fi scutite de impozit în ambele state contractante.

4. În prezentul articol, termenul redevențe înseamnă plăți de orice natură, efectuate pentru folosirea unui drept de autor (altul decât cel asupra unei opere literare, dramatice, muzicale sau artistice), a unui patent, desen sau model, a unui plan sau formulă secretă, a unui proces de fabricație sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific, cu excepția plăților privind minele, carierele sau exploatarea resurselor naturale.

5. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau efectuează în celălalt stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În asemenea situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

6. Redevențele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când plătitorul este acest stat, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legat efectiv dreptul sau bunul generator de redevențe și acestea se suportă de sediul permanent sau baza fixă, atunci redevențele se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt

plătite, depășește, indiferent de cauză, suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar în lipsa unor astfel de relații; dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisiunelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% (trei la sută) din suma brută a comisiunelor.

3. Termenul comisioane folosit în prezentul articol indică remunerațiile plătite oricărei persoane pentru serviciile prestate în calitate de intermediar, comisionar general sau oricare altă persoană asimilată unui intermediar sau comisionar de către legislația locală a statului din care provine o astfel de sumă.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică în cazul când beneficiarul comisiunelor, rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant, din care provin aceste venituri, un sediu permanent de care sunt legate efectiv comisioanele. În această situație se aplică prevederile art. 7.

5. Comisioanele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul comisiunelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent cu care a fost contractată obligația de a plăti comisioanele și aceasta se suportă de sediul permanent, atunci comisioanele se consideră ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiar sau relațiilor pe care și unul și celălalt le întrețin cu o terță persoană, suma comisiunelor plătite, ținând seama de serviciile pentru care sunt datorate, depășește, indiferent de cauză, pe cea care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Câștiguri din înstrăinări de bunuri

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6 și situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste bunuri.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobile ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impozabile în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional, precum și a bunurilor mobile necesare exploatării acestora vor fi impuse numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror alte bunuri decât cele menționate la paragrafele 1, 2 și 3 vor fi impuse numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea pe cont propriu a unei profesii independente sau a altor activități independente cu caracter analog pot fi impuse în acel stat contractant numai dacă nu dispune în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activității sale; dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în acel celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, contabil și dentist.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva dispozițiilor de la art. 17, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată vor fi impuse numai în acel stat, cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, asemenea remunerații primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată, exercitată în celălalt stat contractant, sunt impozabile numai în primul stat contractant, dacă:

- a) beneficiarul rămâne în celălalt stat o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat; și
- b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și
- c) sarcina remunerațiilor nu este suportată de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată, exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional, vor fi impuse în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Profesori și cercetători

O persoană fizică, care este rezident al unui stat contractant, imediat înaintea sosirii în celălalt stat contractant, la invitația unei universități, colegiu, școală sau altui institut similar educațional sau a unui institut de cercetare științifică, și care este prezent în acel celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 3 ani, numai în scopul de a preda sau a efectua cercetare sau pentru ambele, la un asemenea institut de educație sau cercetare, va fi scutită de impozit o perioadă care nu depășește 3 ani în acel celălalt stat, în legătură cu orice remunerație primită pentru predare sau cercetare

ARTICOLUL 18

Studenti și practicanți

1. Un student sau un practicant în domeniul comercial sau industrial, care este sau a fost imediat înainte de sosirea într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în

primul stat contractant menționat în scopul educării sau pregătirii sale, va fi scutit de impozit în primul stat contractant pentru:

a) plățile făcute acestuia de o persoană rezidentă în afara primului stat contractant menționat în scopul întreținerii, educării sau pregătirii sale; și

b) remunerația primită ca angajat în acel prim stat contractant menționat, cu condiția ca angajarea să nu dureze în totalitate mai mult de 183 de zile într-un an de impunere.

2. O persoană fizică, care este sau a fost imediat înainte de a sosi într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este temporar prezent în primul stat menționat, în primul rând în scopul de a studia, a face cercetări sau a se pregăti și care primește o bursă, o alocație sau un premiu de la o organizație cu caracter științific, educațional, religios sau caritabil sau în cadrul unui program de asistență tehnică inițiat de guvernul unui stat contractant, va fi scutită de impozit în primul stat menționat pentru o perioadă care nu va depăși perioada acordată bursei.

ARTICOLUL 19

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație sau de conducere

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau de supraveghere a unei societăți rezidente în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 20

Pensii și anuități

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al art. 21, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impuse numai în acel stat.

2. Termenii pensie, anuitate și alte plăți similare folosiți în acest articol reprezintă plăți periodice efectuate după ieșirea la pensie pentru munca salariată efectuată în trecut sau compensații pentru vătămări suferite în munca salariată trecută.

ARTICOLUL 21

Funcții publice

1. Remunerațiile, inclusiv pensiile plătite de un stat contractant, de o subdiviziune politică, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice în legătură cu serviciile publice prestate acelui stat, subdiviziunii, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale, se vor impune numai în acel stat. Totuși, asemenea remunerații vor fi impuse în celălalt stat dacă serviciile sunt prestate în acel stat, dacă persoana fizică este rezident al acelui stat, este un național al acelui stat și nu un național al primului stat menționat.

2. Dispozițiile art. 16, 17 și 20 se vor aplica remunerațiilor sau pensiilor aferente unor servicii prestate în legătură cu orice activitate comercială, exercitată de un stat contractant, de o subdiviziune politică, o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, în legătură cu orice remunerație plătită, în cadrul unui program de asistență privind dezvoltarea, al unui stat contractant, al unei subdiviziuni politice, autorități locale sau al unei unități administrativ-teritoriale a acestuia, din fondurile alocate exclusiv de către acel stat, de o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială către un specialist sau voluntar trimis în celălalt stat cu aprobarea celuilalt stat.

ARTICOLUL 22

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant ca artist de spectacole, cum sunt artiștii de teatru, de cinema, de radio sau televiziune și interpreții muzicali, precum și de sportivi, din activitatea lor profesională desfășurată în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat în care se desfășoară aceste activități.

2. Când venitul în legătură cu activitățile personale ale unui astfel de artist de spectacole sau sportiv nu revine acestora ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 15 și 16, acel venit poate fi impus în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacole sau ale sportivului.

3. Venitul realizat din asemenea activități desfășurate în cadrul unui program special pentru schimburi culturale, încheiat între statele contractante, este reciproc scutit de impunere, cu condiția ca aceste activități să fie finanțate de guvernul unui stat contractant, iar activitățile să nu fie exercitate în scopul de a obține profituri.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în mod expres în articolele precedente ale prezentului acord vor fi impuse numai în acel stat.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu se aplică asupra venitului realizat de un rezident al unui stat contractant, dacă acest rezident desfășoară activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea în legătură cu care se realizează acest venit este legat efectiv de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică dispozițiile art. 7 sau 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat din bunuri imobile, astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant, poate fi impus în statul contractant în care aceste bunuri sunt situate.

2. Capitalul reprezentat din bunuri mobile făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobile aparținând unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Capitalul reprezentat de nave și aeronave exploatare în trafic internațional și de bunurile mobile ținând de exploatarea unor asemenea nave și aeronave va fi impus numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impuse numai în acel stat.

ARTICOLUL 25

Metode de evitare a dublei impuneri

1. Dubla impunere va fi evitată, după cum urmează:

a) în cazul României:

Impozitele plătite de rezidenții români asupra veniturilor sau capitalului impozabil, în Emiratele

Arabe Unite, în conformitate cu dispozițiile acestui acord, vor fi scăzute din impozitele române datorate, potrivit legislației fiscale române.

Asemenea deduceri nu pot, totuși, să depășească cea parte a impozitului pe venit și pe capital calculată înainte ea deducerea să fie acordată și care este atribuibilă venitului sau capitalului care este impus în acel celălalt stat.

b) în cazul Emiratelor Arabe Unite:

Potrivit legislației Emiratelor Arabe Unite, ținând seama de principiile privind evitarea dublei impuneri legate fie de metoda creditării sau a debitării.

ARTICOLUL 26 Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât aceea la care pot fi supuși naționali celuilalt stat, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea sau înlesnirea privind impunerea a unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități în aceleași condiții și folosind aceleași procedee.

3. a) Acest articol nu poate fi interpretat ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice deduceri personale, înlesniri și reduceri de ordin fiscal, în funcție de situația civilă sau sarcinile familiale, pe care le acordă propriilor rezidenți.

b) Nici o dispoziție a prezentului articol nu va fi interpretată ca impunând obligația legală a unui stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant avantajul oricărui tratament, preferință sau privilegiu care poate fi acordat oricărui alt stat sau rezidenților acestuia în virtutea înființării unei uniuni vamale, economice, a unei zone libere sau în virtutea oricărui aranjament regional sau subregional referitor în întregime sau în parte la mișcarea de capital sau la impunere, la care primul stat menționat poate fi parte, având în vedere practica fiecăruia dintre statele contractante.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este deținut sau controlat în totalitate sau în parte, în mod direct sau indirect, de către unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant care nu sunt rezidenți ai primului stat menționat, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau oricărei obligații în legătură cu aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât aceea la care sunt supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. În prezentul articol, termenul impunere înseamnă impozitele de orice fel și categorie care sunt supuse prezentului acord.

ARTICOLUL 27 Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu prezentul acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, să supună în scris cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este, arătând motivele pentru care susține revizuirea unei astfel de impozitări. Pentru a fi admisă, cererea trebuie să fie prezentată într-o perioadă de 3 ani de la data comunicării (acțiunii) din care rezultă o impozitare care nu este conformă cu prevederile acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este

în conformitate cu acordul.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea procedurii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare interpretării sau aplicării acordului. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impunerii în cazurile care nu sunt prevăzute în prezentul acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante, dacă este necesar, pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 28 Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord. Orice informație primită de un stat contractant va fi tratată ca secret, de aceeași manieră ca și informațiile obținute conform prevederilor legislației interne a aceluia stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu calculul sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau stabilirea apelurilor cu privire la impozitele vizate de prezentul acord. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informațiile numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informațiile în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații sau practicii administrative a aceluia stat sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluia stat sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret industrial comercial sau profesional, un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29 Funcționari diplomatici și consulari

Dispozițiile prezentului acord nu vor afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau consulare, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30 Intrarea în vigoare

1. Guvernele statelor contractante își vor notifica unul altuia că au fost îndeplinite prevederile legislațiilor interne cerute pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.

2. Acordul va intra în vigoare în a treizecea zi după data ultimei notificări la care se referă paragraful 1 al acestui articol, iar prevederile sale își vor produce efectul:

(i) în ce privește impozitul pe venit reținut prin stopaj la sursă și impozitul pe câștiguri din capital obținute de un rezident, aferente venitului și câștigurilor din capital obținute pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care acordul a intrat în vigoare;

(ii) în ce privește celelalte impozite aferente venitului realizat în orice perioadă de bază începând pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care acordul a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare până când fie un stat contractant, fie celălalt stat contractant, va da o notificare scrisă, prin canale diplomatice, cu privire la dorința sa de denunțare a prezentului acord, o asemenea notificare scrisă trebuind să fie dată pe sau înainte de 30 iunie a oricărui an calendaristic, începând după expirarea unei perioade de 5 ani de la data intrării lui în vigoare.

În această situație, acordul își va înceta aplicabilitatea:

(i) în ce privește impozitul pe venit reținut prin stopaj la sursă și impozitul pe câștiguri din capital obținute de un nerezident, aferente venitului și câștigurilor din capital obținute pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare;

(ii) în ce privește celelalte impozite aferente venitului realizat în orice perioadă de bază începând pe sau după 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Făcut la Abu-Dhabi la 11 aprilie 1993, în două exemplare originale, în limbile română, engleză și arabă, fiecare dintre texte fiind egal autentic.

În cazul în care apare o divergență în interpretarea prevederilor prezentului acord, textul în limba engleză va prevala.

PROTOCOL

referitor la Acordul privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Astăzi, cu ocazia semnării [Acordului](#) privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital dintre Guvernul României și Guvernul Emiratelor Arabe Unite, subsemnații au convenit asupra următoarei prevederi care face parte integrantă din acord:

"Nici o dispoziție a prezentului acord nu va afecta dreptul Guvernului Emiratelor Arabe Unite, al subdiviziunilor sale politice sau autorităților sale locale să aplice propria sa legislație referitoare la impunerea veniturilor realizate din petrol și resurse naturale, aceste activități fiind impuse potrivit legislației Emiratelor Arabe Unite."

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul protocol.

Făcut la Abu-Dhabi la 11 aprilie 1993, în două exemplare originale, în limbile română, engleză și arabă, fiecare dintre texte fiind egal autentic.

În cazul când apare o divergență în interpretarea prevederilor prezentului protocol, textul în limba engleză va prevala.